

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

X. Quomodo Episcopi Antiochiae congregati, cum Eusebius Emisenus
Episcopatum Antiochiae recusasset, Gregorium ordinarint, & Nicaenae
fidei verba immutaverint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

αὐτῶν πάντων τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, καὶ συν-
 ὄντα πρὸ γεννητικῆς αὐτὸν πατρὸς, δι' ἧς καὶ τὰ
 πάντα ἐγένετο τὰ ὄρατα ἔτι τὰ ἀόρατα τὸν δὲ
 ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν καὶ εὐδοκίαν ἔπα-
 τῆς κατελήθοντα, ἔσάρκα ἐκ τῆς ἀγίας παρ-
 θενὸς ἀνελήφθη, καὶ πᾶσαν τὴν πατρικὴν αὐτῆς
 βελίω σωματικῶν πληρώματα, ὡς περὶ θέναι, καὶ
 ἐξηγήθη, καὶ εἰς ἕρως ἀνελήφθη, καὶ ἐν
 δεξιᾷ ἔπατρὸς καθέζεσθαι, καὶ ἐρχόμενον κεί-
 ναι ζῶντας καὶ νεκρῶν, ἔδιδου μὲν βασιλεία
 καὶ θεὸν εἰς τὰς αἰώνας πνεύματι καὶ εἰς τὸ αἶον
 πνεύματι εἰ δὲ ἐπὶ προσεῖναι, πνεύματι καὶ
 αὐτῆς σαρκὸς ἀναστάσεως, καὶ ζωῆς αἰώνια ταύ-
 τα μὴ ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ γράψαντες,
 τοῖς καὶ πόλιν ἐπεμποι ἐπιμενάντες ὁ μικρὸν
 ἐν τῇ ἀντιοχείᾳ, καὶ ὡς περὶ καθ' ἑαυτὴν ταύτης,
 αὐτῆς ἐτέραν ὑπαγορεύσασιν ἐν τοῖς δε τοῖς
 ῥήμασι.

Ἄλλη ἐκθεσις.

Πνεύματι ἀποστόλου τῆς ἐυαγγελικῆς καὶ
 ἀποστολικῆς ἀποδόσεως, εἰς ἕνα θεὸν πατέρα
 παντοκράτορα, τὸν τῶν ὅλων δημιουργόν τε καὶ
 ποιητὴν καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
 ἕν ἑαυτῶν τὸν μονογενῆ θεόν, δι' ἧς τὰ πάντα
 ἐγένετο τὸν γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων
 ἐκ πατρὸς, θεὸν ἐκ θεοῦ, ὅλον ὅλον, μό-
 νον ἐκ μόνου, τέλειον ἐκ τελείου, βασιλεὺς ἐκ
 βασιλείου, κύριον ἀπὸ κυρίου λόγον ζωῆς, ἁ-
 φάνη, ζῶν, φῶς ἀληθινόν, ὁδὸν ἀληθείας, ἀ-
 νάστασιν, ποιητὴν, ὑψίστην ἀρετῶν τε καὶ ἀναλ-
 λώσιον τὴν τῆς θεότητος, ἰσχύος τε καὶ δυνά-
 μεως καὶ βελίης καὶ δόξης τῆς πατρὸς ἀπὸ ἀλ-
 λακίον εἰκόνα τὸν πρῶτον τοκοῦ πάσης κτίσεως
 τὸν ὄντα ἐν δεξιῇ πρὸς τὸν θεόν, λόγον θεόν,
 καὶ τὸ εἰρημῶν ἐν τῇ ἐυαγγελίῳ καὶ θεὸς ἦν ὁ
 λόγος, δι' ἧς τὰ πάντα ἐγένετο, καὶ ἐν ᾧ τὰ πάντα
 σῶσθαι ἐκ τὸν ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν κατελ-
 θόντα ἀνοθεῖν, καὶ γεννηθέντα ἐν παρθένῳ καὶ τὰς
 γραφὰς καὶ ἀνθρώπων ἡρώματα, μεσίτην θεοῦ
 καὶ ἀνθρώπων, ἀποστόλου τῆς πίστεως ἡμῶν, καὶ
 δεξιῶν τῆς ζωῆς, ὡς φησὶ, ὅτι καθ' ἑαυτὸν ἐκ
 ἑρως, ἐχ' ἵνα ποιῶ τὸ φέλημα ἰοῦ μόνου, ἀλ-
 λά τὸ φέλημα τῆς πέμψαντός με τὸν παθόν-
 τα ὑπὲρ ἡμῶν, ἔσθ' ἀνάστασις ὑπὲρ ἡμῶν τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ, καὶ ἀνελθόντα εἰς ἕρως, καὶ καθέδεν-
 τα ἐν δεξιᾷ τῆς πατρὸς καὶ πάλιν ἐρχόμε-
 νον καὶ δόξης καὶ δυνάμεως, κείναι ζωῆς
 καὶ νεκρῶν καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

tum, ante omnia saecula subsistentem,
 manentemque cum patre qui ipsum ge-
 nuit: per quem omnia facta sunt, visi-
 bilia & invisibilia: Qui novissimis die-
 bus juxta voluntatem patris descendit,
 & carnem ex sancta Virgine suscepit: &
 posteaquam patris sui voluntatem omni
 ex parte implevisset, passus est, & resur-
 rexit, & ad caelum reversus, sedet ad
 dexteram Patris. Qui venturus est, ut
 judicet vivos ac mortuos: & Rex ac
 Deus permanet in aeternum. Credimus
 etiam in Spiritum Sanctum. Et si hoc
 quoque adjiciendum est, credimus car-
 nis resurrectionem & vitam aeternam.
 Hæc cum in prima scripsissent epistola,
 ad omnes singularum urbium Episcopos
 transmiserunt. Verum post hæc cum
 aliquandiu Antiochiæ substitissent, quasi
 priorem damnantes epistolam, aliam
 denuo conscripserunt his verbis,

Alia fidei expositio.

Credimus juxta Evangelicam & Apo-
 stolicam traditionem, in unum Deum
 patrem omnipotentem, omnium re-
 rum opificem & fabricatorem: & in u-
 num Dominum Iesum Christum, filium
 ejus unigenitum Deum, per quem om-
 nia facta sunt: genitum ex patre ante
 omnia saecula, Deum ex Deo, totum ex
 toto, solum ex solo, perfectum ex perfe-
 cto, regem ex rege, Dominum ex Do-
 mino, verbum vivum, sapientiam, vi-
 tam, lucem veram, viam veritatis, resur-
 rectionem, pastorem, januam; nec mu-
 tationi obnoxium nec conversioni: pa-
 tris divinitatis, substantiæ, potestatis,
 consilii, & gloriæ expressam undequaq;
 imaginem: primogenitum omnis crea-
 turæ: qui erat in principio apud Deum,
 Deus verbum, sicut dicitur in Evan-
 gelio: & Deus erat verbum, per quem
 omnia facta sunt: & in quo omnia sub-
 sistunt. Qui novissimis temporibus de-
 scendit e caelo, & natus est ex Virgine
 secundum scripturas: & homo factus,
 mediator Dei & hominum, & Aposto-
 lus fidei nostræ, & princeps vitæ,
 quemadmodum ipse dicit: Descendi de
 caelo non ut facerem voluntatem me-
 am, sed voluntatem ejus qui misit me.
 Qui passus est pro nobis, & resurrexit
 tertio post die, & ascendit in caelum, sedet
 ad dextram Patris: & iterum venturus
 est cum gloria ac potestate, ut judicet vi-
 vos ac mortuos. Et in Spiritum sanctum,

qui credentibus donatur ad consolationem & sanctificationem & ad consummationem, sicut & Dominus noster Iesus Christus præcepit Discipulis suis, dicens: Ite & docete omnes gentes, baptizantes cunctos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Patris inquam vere Patris: Et Filii vere Filii; & Spiritus sancti revera Spiritus sancti: ita ut hæc vocabula non sint nuda & sine re vocabula; sed quæ accuratè exprimant propriam uniuscujusque personam, ordinem ac gloriam. Adeo ut personis quidem tres sint; consensu autem unus. Hanc igitur tenentes fidem coram Deo & coram Christo, omnem hæreticorum dogmatum perversitatem anathemate damnamus. Et si quis contra sanam rectamque scripturarum fidem docuerit, tempus aut sæculum esse vel fuisset, priusquam filius gigneretur; anathema esto. Si quis dixerit filium creaturam tanquam unam ex creaturis; vel germinem, tanquam unum ex germinibus; & non singula protulerit sicut sacræ Scripturæ tradiderunt: aut si quis aliud docuerit vel evangelizaverit, præter id quod accepimus, anathema esto. Nos enim cunctis quæ in divinis Scripturis tum à Prophetis tum ab Apostolis tradita sunt, verè & religiose credimus atque infirmus. Hujusmodi sunt fidei expositiones ab Episcopis qui tum Antiochiæ convenerant, promulgatæ: quibus etiam Gregorius licet Alexandriam nondum ingressus esset, tamen ut Episcopus Antiochiæ, subscripsit. Et Synodus quidem illic tunc temporis congregata, his rebus gestis, & quibusdam præterea regulis constitutis, discessit. Eodem verò tempore contigit, ut resp. etiam turbaretur. Nam Francorum gens in Gallias irruptione facta, Romanorum agros vastavit. In Orientis vero partibus per idem tempus gravissimi terræ motus fuere; ac præcipuè Antiochiæ, quæ anno integro continuis terræ motibus concussa est.

CAPUT XI.

Quomodo cum Gregorius militari manu stipatus Alexandriam venisset, Athanasius fugerit.

Post hæc Syrianus dux cum quinque millibus milicum armatorum, Gregorium deduxit Alexandriam. Quot-

τὸ εἰς τὴν ἀκλήθην ἔδ' ἀγιασμόν, καὶ εἰς τελείω-
σιν τοῖς πνεύμασι διδ' ὁμῶν καθὼς καὶ ὁ Κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διετάξατο τοῖς μαθηταῖς
λέγων πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ
ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πα-
τρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· δὴλον ὅτι
πατὴρ ἀληθινῶς ὄν· πατὴρ, καὶ υἱὸς ἀληθι-
νῶς υἱὸς ὄν, καὶ πνεύματος ἁγίου ἀληθῶς ὄν·
πνεύματι ἁγίῳ τῶν ὀνομάτων ἐχ' ἀπλῶς,
ἐδ' ἐργῶν κειμένων, ἀλλὰ σημαίνοντων ἀ-
κλιβῶς τῶν ἰδιωτικῶν τῶν ὀνομαζομένων
B ὑποστάσιν τε καὶ δόξαν καὶ τάξιν ὡς εἶναι τῆ
μὴν ὑποστάσει τρία· τῆ ὁμοφωνία ἐν ταύ-
τῳ ἔχοντες τὴν πίσιν, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ
Χριστοῦ, πᾶσαν ἀνεγκλήθην ἀναθεματίζοντες
κακοδοξίαν καὶ εἰς τὰς τῶν ὑψηλῶν γρα-
φῶν ὀρθὴν πίσιν διδάσκει λέγων, ἡ καιρὸν ἢ
αἰῶνα εἶναι ἢ γεγονέναι, πρὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ,
ἀνάθεμα ἔστω καὶ εἰς λέγει τὸν υἱὸν κτίσμα
ὡς ἐν τῶν κτισμάτων, ἢ γέννημα ὡς ἐν τῶν γεν-
νημάτων, καὶ μὴ ὡς αἱ θεῖαι γραφαὶ ὡσαύτως
C δὴ κασιτῶν περὶ ἐκείνων ἔκαστα ἢ εἰς πᾶσι
λο διδάσκει ἢ εὐαγγελίῳ παρ' ὃ παρελά-
βομεν, ἀνάθεμα ἔστω ἡμεῖς γὰρ πᾶσι τοῖς ὄν-
των θεῶν γραφῶν ὡσαύτως δοξασίαι, ὑποτί-
των περὶ τῶν καὶ ἀποστόλων, ἀληθινῶς τε καὶ
ἐμφανῶς καὶ πιστεύοντες ἀκολοθεῖμεν τοιαύ-
ται μὲν αἱ τῶν ἐν ἀντιόχεια τότε συνεληθῶ-
των περὶ τῆς πίστεως ἐπιθέσεις ἐχόντων αἱ καὶ
Γρηγόριον μὴ πῶ τ' Ἀλεξανδρείας ἐπιθεῖς,
ὡς ἐπίσκοπος αὐτῆς καθυπέγραψε καὶ ἡ μὲν
D ἐκεῖ τότε χρομὴν σιωπῆσαι ταῦτα πρὸς ἄξια-
σα, καὶ ἄλλα πᾶ νομοθετήσασα διελέθη· ἐν
τῶ δ' ἐτῶ χρόνῳ ἔτα δημόσια πρᾶγμα
συνέβη ταράσσειν ἔθνη οἱ Φραγκοὶ κα-
λῶνται, τοῖς περὶ γαλλίαν κατέπεσον ρω-
μαίοις ἐν ταῦτ' ὅ, ἔσειμοι μέγιστοι ἐν τῇ
ἐπεί ἐχόντων μάλιστα ὅ ἡ ἀντιόχεια ἐπὶ ὄν-
αυτὸν ὄλον ἐσειέτω.

Κεφ. ια΄.

ὡς Γρηγόριον μὲν χερὸς στρατιωτικῆς εἰς Ἀλεξανδρείαν
κατελήθην, Ἀθανάσιον ἔφυγεν.

Τούτων ζωομένων, καὶ Γρηγόριον κατή-
γαγον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συριανὸς τε ὁ
στρατηγός, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ὀπλιταὶ στρατιω-
ται, δεινὸς ὄντες περὶ ταχυχιλίοις συνε-
λαμβάνοντο